

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 28-12-2021 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Σωτηρία Σταματοπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 22-11-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 2174/23-11-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 2-12-2021, κατόπιν της από 22-11-2021, κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία, νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτη παρέμβαση).

Του από 2-12-2021, κατόπιν της από 22-11-2021, κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία, νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερη παρέμβαση).

Της από 1-12-2021, κατόπιν της από 22-11-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνουσας με την επωνυμία, νομίμως εκπροσωπούμενης (τρίτη παρέμβαση).

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 11-11-2021 κοινοποιηθείσας υπ' αριθμ. πρωτ. 96120/11.11.2021 απόφασης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου και δεύτερου παρεμβαίνοντα, του οικονομικού φορέα και του οικονομικού φορέα, ως και της τρίτης παρεμβαίνουσας, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και προαιρέσεων αξίας 854.838,71 ευρώ, για την Υπηρεσίες ... (CPV: ...)» ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΩΝ ΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ της αναθέτουσας, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 30-8-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ

....την 30-8-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 3-12-2021 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ποσού ευρώ 4.274,19.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται, κατά παρέκταση στην επόμενη εργάσιμη ημέρα, η από 22-11-2021 προσφυγή εκ του τρίτου σε σειρά μειοδοσίας αποδεκτού προσφεύγοντος, κατά της από 11-11-2021 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ' ο μέρος κρίθηκαν δεκτές οι προσφορές των εμπροθέσμως, μετά την από 22-11-2021 κοινοποίηση της προσφυγής και μετ' εννόμου συμφέροντος, από 2-12-2021 πρώτου παρεμβαίνοντος και πρώτου αποδεκτού μειοδότη, δεύτερου παρεμβαίνοντος και τρίτου αποδεκτού μειοδότη, ως και καθ' ο μέρος κρίθηκε δεκτή η προσφορά του δεύτερου αποδεκτού μειοδότη, του έκτου αποδεκτού μειοδότη και από 1-12-2021 εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος τρίτου παρεμβαίνοντα κλπ και του όγδοου αποδεκτού μειοδότη, ασχέτως σειράς μειοδοσίας καθ' ων, αφού μετ' εννόμου συμφέροντος είναι δυνατή η προσβολή αποδοχής επόμενων σε σειράς μειοδοσίας διαγωνιζομένων, επί τω τέλει αποφυγής εν συνεχεία εκ μέρους τους προσβολής του προσφεύγοντα. Επομένως, η προσφυγή και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του οικονομικού φορέα σκέλος της προσφυγής, ο όρος 2.4.3.2 της διακήρυξης όρισε ότι «Στην τεχνική προσφορά ο προσφέρων επισυνάπτει ψηφιακά υπογεγραμμένα, με ποινή αποκλεισμού, τα παρακάτω (α & β) από τα οριζόμενα στο άρθρο 68 του Ν. 3863/2010 (ΦΕΚ 115/Α/15.07.2010), όπως τροποποιήθηκε με το Ν.

4144/2013 (ΦΕΚ 88Α), ήτοι: α) Ο αριθμός των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο β) Οι ημέρες και οι ώρες εργασίας και γ) Αντίγραφο της ισχύουσας συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι» και ο όρος 2.4.4 ότι «Επιπρόσθετα οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία του άρθρου 68 του Ν 3863/2010 σύμφωνα με το υπόδειγμα στο Παράρτημα ΙΙΙ.(παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016) Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ πρέπει να κατατεθεί για κάθε αποκεντρωμένη δομή χωριστά ώστε να γνωρίζει η αναθέτουσα αρχή το κόστος της υπηρεσίας καθαρισμού σε κάθε δομή.», το δε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ περιλαμβάνει υπόδειγμα προς συμπλήρωση κατά τα ανωτέρω παραπεμπόμενα, που περιέχει ανάλυση οικονομικής προσφοράς στα επιμέρους στοιχεία της. Εξάλλου, με τις από 30-9-2021 και με αρ. πρωτ. ...δημοσιευθείσες προς κάθε ενδιαφερομένο προς συμμετοχή, στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, διευκρινίστηκε ότι «Οι αποκεντρωμένες δομές που παρουσιάζονται στον πίνακα της επιστολής σας δεν λειτουργούν στις επίσημες αργίες. (ερώτημα 1δ) ... Ο πίνακας Ανάλυσης Οικονομικής Προσφοράς (Παράρτημα ΙΙΙ- Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς) στη σελίδα 53 της Διακήρυξης αποτελεί υπόδειγμα και επομένως δύναται να μεταβληθεί. Όμως οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία των σημείων α έως στ της παρ. 1 του άρθρου 68 του Ν 3863/2010. (παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016). (ερώτημα 4β, 4γ, 4δ». Κατά τα ανωτέρω, σύμφωνα και με τις παραπάνω διευκρινίσεις, έπρεπε στην οικονομική προσφορά να αναφερθούν επί ποινή αποκλεισμού, τα στοιχεία του άρ. 68 παρ. 1 στ. α'-στ' Ν. 3863/2010 και άρα, τα υπό στ' εκεί αναφερόμενα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού κατ' άτομο, ενώ η ως άνω διευκρίνιση συνέχεια με την εξειδίκευση του όρου 2.4.4 περί υποβολής των στοιχείων του άρ. 68 παρ. 1 Ν. 3863/2010 μετά του πίνακα του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ, απαίτηση που κατά τη διακήρυξη ήδη έπρεπε να συντρέχει για καθεμία εγκατάσταση της αναθέτουσας. Ο για την ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ και το ΚΥδεν ανέφερε τίποτα περί τμ

καθαρισμού ανά άτομο, επί της ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ μάλιστα ανέφερε πως δεν προκύπτουν τα τμ της εγκατάστασης, στη διακήρυξη, παρότι κατά τις με αρ. πρωτ. ... κατά τα ανωτέρω δημοσιευθείσας διευκρίνισης, ορίστηκε ότι «Τα τετραγωνικά μέτρα της Κεντρικής Υπηρεσίας είναι περίπου 1.235 τμ. και του ΚΥ είναι περίπου 120 τμ. (ερώτημα 1α & 1β)» και άρα, τα τετραγωνικά των ως άνω εγκαταστάσεων παρασχέθηκαν από την αναθέτουσα και απαραδέκτως, παρέλειψε ο να δηλώσει τμ καθαρισμού κατ' άτομο. Τούτο, ενώ τα ίδια δημοσιεύθηκαν εκ νέου την ίδια ημέρα σε διευκρίνιση προς την που ομοίως δημοσιεύθηκε προς κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή, ενώ τα τμ της ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ αναφέρθηκαν και τρίτη φορά σε δημοσιευμένη διευκρίνιση πάλι τις 30/9/2021 προς τη Άρα, ο οικονομικός φορέας κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, παρέλκει δε ως εκ τούτου, η εξέταση των λοιπών κατ' αυτού ισχυρισμών.

4. Επειδή, όσον αφορά τους κατά του τρίτου παρεμβαίνοντος ισχυρισμού περί του ποσοστού ασφαλιστικών εισφορών που αυτός υπολόγισε (25,17%), αντί 24,69% για το 2021 και 26,48% για το 2022, προκύπτουν τα ακόλουθα. Η διακήρυξη δεν όρισε ούτε συγκεκριμένο ποσοστό και καθεστώς εφαρμογής περί υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών και τούτο ενώ κατ' αρ. 31 Ν. 4756/2020, ως ίσχυε κατά την υποβολή των προσφορών, οι εισφορές ανέρχονταν σε μειωμένο όντως ποσοστό, με καταρχήν διάρκεια ισχύος για όλο το 2021, πλην όμως ουδόλως είχε καθοριστεί εκ του νόμου ή τη διακήρυξη καθ' οιονδήποτε σαφή τρόπο, ποιες θα ήταν οι εισφορές κατά το 2022 και δεν υφίστατο ουδεμία βεβαιότητα και γνώση επαναφοράς αυτών στο προϊσχύσαν καθεστώς και αυτό πέραν του ότι εν τέλει και για το 2022, οι ισχύουσες εισφορές ανέρχονται στο ίδιο ποσοστό του 2021, ήτοι 22,54%, κατ' αρ. 81 του Ν. 4826/2021 (ΦΕΚ Α-160) σύμφωνα με το οποίο τροποποιήθηκε το άρθρο 31 του Ν. 4756/2020 και ορίστηκε παράταση για την μείωση των ασφαλιστικών εισφορών του εργοδότη μέχρι την 31/12/2022. Επομένως, από το ισχύον κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, δεν ρυθμίζεται το ύψος του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών κατά τα έτος 2022 και εξής, ενώ προδήλως ουδείς δύναται κατά πάντα χρόνο να

προκαταβάλει τον κανονιστικό νομοθέτη ως προς τον καθορισμό του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών για τα επόμενα αυτά έτη. Ως εκ τούτου, δεν δύναται να υποστηριχθεί ότι κατά τα έτος 2022 και εξής, το ύψος του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών θα ανέρχεται μετά βεβαιότητας στο προ του Ν. 4756/2020, ύψος και επί τη βάσει παραδοχής -και όχι βεβαιότητας- περί το μέλλοντα νόμο να αποκλείσει νομίμως προσφορά σε διαγωνισμό. Περαιτέρω, η διακήρυξη δεν περιλαμβάνει καμία ρύθμιση ως προς το ζήτημα του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών. Συνεπώς, δοθέντος ότι το αντικείμενο της σύμβασης καταλαμβάνει και το έτος 2022 και εξής, συντρέχει εν προκειμένω ασάφεια του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού ως προς τον υπολογισμό του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών κατά τα εν λόγω έτη, η οποία δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποκλεισμό διαγωνιζόμενου, διότι τυχόν ασάφειες των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορούν να ερμηνεύονται εις βάρος των διαγωνιζομένων (βλ. *ad hoc* ΑΕΠΠ 616/2021). Επομένως, ενόψει της προεκτεθείσας ασάφειας του κανονιστικού πλαισίου του διαγωνισμού ως προς το ζήτημα του ύψους του ποσοστού των ασφαλιστικών εισφορών, δεν δύναται να υποστηριχθεί βασίμως ότι υπολογισμός στην οικονομική προσφορά των ασφαλιστικών εισφορών κατά το έτος 2022, με το ανωτέρω εκ της τρίτης παρεμβαίνουσας υπολογισθέν ποσοστό, θα είχε ως αποτέλεσμα η οικονομική προσφορά να υπολείπεται του νόμιμου εργατικού κόστους. Και τούτο διότι δεν νοείται εν προκειμένω παράβαση της εργατικής νομοθεσίας εφόσον κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς δεν προβλεπόταν στον νόμο το ποσοστό ασφαλιστικών εισφορών που ήθελε ισχύσει κατά το έτος 2022 ή και τα τυχόν μεταγενέστερα έτη, όπου θα εκταθεί η σύμβαση. Και ειδικά δεν προβλεπόταν στον νόμο ότι από 1-1-2022 και μετά οι εισφορές θα επανέρχονταν στο προγενέστερο των μειώσεων αρχικό αυξημένο ποσοστό τους, καθώς ουδείς μπορεί κατά πάντα χρόνο να προκαταβάλει την νομοθετική βούληση. Άλλωστε, η θεώρηση ότι επειδή το άρ. 31 Ν. 4756/2020, που πάντως όριζε το αποκλειστικώς ισχύον πλαίσιο υπολογισμού εισφορών κατά τον χρόνο υποβολής προσφοράς, είχε ισχύ ως 31-12-2021, θα επανέρχονταν μετά το σημείο αυτό οι εισφορές στο προϋφιστάμενο αυτών πλαίσιο υπολογισμού,

πέραν του ότι και επί της ουσίας δεν επαληθεύθηκε, ακόμη και κατά τον κρίσιμο χρόνο σύνταξης και υποβολής της νυν προσφοράς, πολλώ δε μάλλον βάσει των αλληπάλληλων αλλαγών των συντελεστών εισφορών κατά το παραπάνω πρόσφατο διάστημα, συνιστούσε άγνωστο και πάντως, χωρίς βέβαιο έρεισμα, ενδεχόμενο, επί του οποίου δεν δύνατο να θεωρηθεί ότι ερείδεται επί ποινή αποκλεισμού όρος περί τρόπου υπολογισμού εισφορών (βλ. και ad hoc ΑΕΠΠ 616/2021 πλειοψηφούσα γνώμη Ι. Θεμελή, Μ. Κανάβα, ΑΕΠΠ 1416/2021 Εισηγήτρια Μ. Κανάβα και βλ. ενδεικτικά Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1480/2021, 1497/2021, 1500/2021, 1632-1634/2021, 1713-1715/2021, 1757/2021, 1812-1813/2021). Συνεπώς, οι κατά της τρίτης παρεμβαίνουσας, ισχυρισμοί της προσφυγής, είναι απορριπτέοι.

5. Επειδή, όσον αφορά τους κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος ισχυρισμούς, σε συνέχεια όσων αναφέρθηκαν στη σκ. 3 και των οικείων όρων της διακήρυξης, προκύπτει πάντως εκ των προτέρων τα εξής. Δεδομένου πως ο ως άνω πίνακας ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ διακήρυξης, περιλαμβάνει πλήθος ασαφών σημείων, όπως το τι εννοεί «ρεπό» και αν σε αυτά περιλαμβάνεται το κόστος αντικατάστασης σε τυχόν άδεια ή μόνο η τυχόν 6^η ημέρα μη απασχόλησης στην εβδομάδα στο πλαίσιο πενθημέρου, αν στο κόστος αποζημίωσης αδειάς υπολογίζεται το κόστος αντικατάστασης σε άδεια ή το κόστος μη λήψης αδειάς και αν οι αργίες επί των οποίων παρέχεται μειωμένη εργασία αναλόγως εγκατάστασης, περιλαμβάνονται στο κόστος Κυριακών, ρεπό ή κατά το σημ. 1 του πίνακα στις μικτές αποδοχές με πλήρη απασχόληση, όπως και ότι ενώ οι εργαζόμενοι καθαριότητας αμείβονται με ημερομίσθιο, το υπόδειγμα προσφοράς ζητά υπολογισμό μηνιαίου κόστους, παρότι αυτό εν τέλει εξαρτάται από τις εργάσιμες ημέρες και άρα και τις ώρες που ανά έκαστο μήνα αντιστοιχούν κα ούτως, εν τέλει τα οικεία μεγέθη δύνανται να απεικονιστούν μόνο εν είδει μέσου όρου και όχι σταθερού μέσου κόστους, αλλά και ότι η στήλη περί αριθμού ατόμων, με αναφορά σε ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης σε τόσο ανομοιογενή μεταξύ τους είδη κόστους, όπως οι Κυριακές, τα ρεπό ή τις άδειες δεν καθίσταται ευχερώς αντιληπτή, περί του πώς αναμένεται να συμπληρωθεί, αφού επί άλλων μεν σημείων είναι δυνατή η συμπλήρωση με

βάση τις αναλογούσες ώρες εργασίας (με το επιπλέον πρόβλημα της ασάφειας περί του πώς και πού θα ενσωματωθεί η εργασία μη Κυριακών αργιών) και επί άλλων, όπως στα δώρα και τα επιδόματα, ως και το κόστος αντικατάστασης αδείας, τέτοια καταγραφή, προϋποθέτει την αναγωγή του συνόλου ωρών εργασίας της όλης διάρκειας της σύμβασης σε ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης σε ετήσιο επίπεδο, είναι πρόδηλο ότι δεν δύναται να επιδιωχθεί επί ποινή αποκλεισμού ένας συγκεκριμένος τρόπος συμπλήρωσης του πίνακα, αλλά η εν τέλει κατάληξη του όποιου τρόπου και μεθόδου καταγραφής σε νόμιμο ποσό. Εξάλλου, με τις από 30-9-2021 και με αρ. πρωτ. 81748 δημοσιευθείσες προς κάθε ενδιαφερομένο προς συμμετοχή, στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, διευκρινίστηκε ότι «Οι αποκεντρωμένες δομές που παρουσιάζονται στον πίνακα της επιστολής σας δεν λειτουργούν στις επίσημες αργίες. (ερώτημα 1δ) ... Ο πίνακας Ανάλυσης Οικονομικής Προσφοράς (Παράρτημα III- Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς) στη σελίδα 53 της Διακήρυξης αποτελεί υπόδειγμα και επομένως δύναται να μεταβληθεί. Όμως οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην οικονομική τους προσφορά να συμπεριλάβουν τις πληροφορίες / στοιχεία των σημείων α έως στ της παρ. 1 του άρθρου 68 του Ν 3863/2010. (παρ 5. άρθρο 92, Ν 4412/2016). (ερώτημα 4β, 4γ, 4δ». Επομένως, επιβεβαιώθηκε εξαρχής ότι το ζητούμενο δεν είναι ο συγκεκριμένος τρόπος συμπλήρωσης του ως άνω υποδείγματος, αλλά η κατά όποια μεθοδολογία συμπλήρωσης από κάθε διαγωνιζόμενο, κατάληξη σε αποτέλεσμα σύμφωνο με τα ελάχιστο νόμιμο κόστος. Αυτό ουδόλως βέβαια συνεπάγεται αντιστρόφως υποχρέωση των προσφερόντων να τροποποιήσουν το τεθέν υπόδειγμα, δυνάμενοι να το ακολουθήσουν ως έχει υπολογίζοντας τα οικεία κόστη με οιονδήποτε τρόπο ανά περίπτωση καθίσταται κατανοητός βάσει του περιεχομένου των επιμέρους σημείων των πινάκων που παρέθεσε η αναθέτουσα προς συμπλήρωση. Ο δεύτερος παρεμβαίνων, ομοίως, όπως και ο καθ' ου ναι μεν συμπεριέλαβαν πεδίο κόστους αντικατάστασης αδείας στους υποβληθέντες πίνακες, πλην όμως ούτε το υπόδειγμα της αναθέτουσας περιελάμβανε τέτοιους πίνακες και επιπλέον, συμπλήρωσαν σχετικά ποσά στο εκ του υποδείγματος

της διακήρυξης πεδίου περί αποζημίωσης αδείας, το οποίο διατηρεί συνάφεια με το αντικείμενο της κάλυψης αντικατάστασης αδειούχων, χωρίς άλλωστε ο προσφεύγων να προβάλλει οιονδήποτε ισχυρισμό περί των ποσών που εκεί δήλωσαν και την επάρκεια τους ανά έκαστη εγκατάσταση προς κάλυψη κόστους αντικατάστασης, αναλόγως και της ανά εγκατάστασης επιμέρους ζητούμενης εργασίας, παρά ερείδει εσφαλμένα τον ισχυρισμό του στην προϋπόθεση ανύπαρκτης απαίτησης συμπερίληψης περί αντικατάστασης πεδίου, στους πίνακες προσφοράς, το οποίο δεν υφίστατο στο εκ της διακήρυξης υπόδειγμα. Περαιτέρω, ως προς την, όσον αφορά τη γραμμή περί αποδοχών ρεπό, που δεν συνιστούν κόστος κάλυψης αντικατάστασης αδείας, υπολόγισε την εργασία κατά τα Σαββατοκύριακα, ήτοι τις πέραν των καθημερινών ημέρες, για όποια εγκατάσταση υπήρχε απαίτηση τέτοιας εργασίας,, χωρίς άλλωστε ο προσφεύγων να προβάλλει συγκεκριμένη υποκοστολόγηση ανά επιμέρους εγκατάσταση του αληθούς κόστους αντικατάστασης ή του κόστους εργασίας Σαββατοκύριακων. Όσον αφορά τις λοιπές εγκαταστάσεις, όπου δεν προβλεπόταν εργασία Σαββατοκύριακο, νομίμως κατέλειπε κενή τη γραμμή περί των ρεπό, αφού ενσωματώνει όλη την εργασία, πέραν των καθαρών προσαιξήσεων, στη γραμμή 1 περί μικτών αποδοχών πλήρους απασχόλησης. Ο δε δεύτερος παρεμβαίνων, χωρίς κατά τα ανωτέρω, να οφείλει να ακολουθήσει τα επιμέρους χωρία του υποδείγματος, συμπεριέλαβε το σύνολο των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας στη πρώτη γραμμή περί μικτών αποδοχών πλήρους απασχόλησης, δηλαδή δεν διαχώρισε και στην επιμέρους γραμμή περί ρεπό τις ώρες που αφορούν Σαββατοκύριακα, χωρίς όμως κατά τα ανωτέρω τούτο να συνιστά αυτό καθαυτό (και χωρίς ο προσφεύγων να προβάλλει συγκεκριμένη υποκοστολόγηση αποδοχών κατ' άθροισμα εργασίας καθημερινών και Σαββατοκύριακων) λόγο απόρριψης, αφού η τήρηση σημείο προς σημείο του υποδείγματος, στον τρόπο καταγραφής του κόστους προσφοράς, ρητά κατά την ως άνω διευκρίνιση, δεν τέθηκε ως λόγος αποκλεισμού. Άρα, οι σχετικοί κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος και της ισχυρισμοί του είναι απορριπτέοι. Περαιτέρω, όσον αφορά τους κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντα λοιπούς ισχυρισμούς, ο όρος 2.2.9.2.B5 που

ορίζει ότι «B.5. Για την απόδειξη της συμμόρφωσής τους με πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και πρότυπα περιβαλλοντικής διαχείρισης της παραγράφου 2.2.7 οι οικονομικοί φορείς προσκομίζουν πιστοποιητικά εκδιδόμενα από επίσημα ινστιτούτα ή επίσημες υπηρεσίες ελέγχου της ποιότητας, αναγνωρισμένων ικανοτήτων, και σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στις τεχνικές προδιαγραφές της παρούσης. Κατάθεση των Πιστοποιητικών σήμανσης CE για τον προσφερόμενο εξοπλισμό ώστε να ικανοποιούνται οι αντίστοιχες απαιτήσεις των σχετικών οδηγιών της Ε.Ε. (Οδηγία 93/42/EEC όπως ισχύει σήμερα (μεταφρασμένα στα ελληνικά και νομίμως επικυρωμένα). Πιστοποιητικά των οποίων η ισχύς έχει λήξει, δεν γίνονται δεκτά και η αντίστοιχη προσφορά απορρίπτεται ως απαράδεκτη», αφορά κατά τον όρο 3.2, σε συνδυασμό με τους όρους 2.2.9.1 περί προκαταρκτικής απόδειξης, 2.2.9.2.A περί υποβολής των κατά τον όρο 2.2.9.2 δικαιολογητικών κατά τα οριζόμενα στο άρ. 3.2, ήτοι ως δικαιολογητικά κατακύρωσης, ως και κατά τους όρους 2.4.3.1-2.4.3.2 (που ουδέν σχετικό προβλέπουν), δικαιολογητικά κατακύρωσης, χωρίς να προκύπτει και δη, κατά σαφή τρόπο υποχρέωση υποβολής των CE με την προσφορά και τούτο, ενώ ο όρος 2.2.9.2.B5 αφορά απόδειξη του όρου 2.2.7 («Όσον αφορά τα Πρότυπα διασφάλισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης, οι οικονομικοί φορείς δηλώνουν ότι διαθέτουν τα αντίστοιχα πιστοποιητικά εφόσον η απαίτηση αυτή ορίζεται στις τεχνικές προδιαγραφές της παρούσης.»), που αναφέρεται σε κριτήριο επιλογής, αποδεικνυόμενο προκαταρκτικά στο στάδιο προσφοράς με ΕΕΕΣ, απορριπτομένων των ισχυρισμών της προσφυγής περί μη προσκόμισης εκ του δεύτερου παρεμβαίνοντος των CE με την προσφορά. Επιπλέον, αόριστα και αβάσιμα, προβάλλει ο προσφεύγων ότι ο δεύτερος παρεμβαίνων έχει υπολογίσει 0,61 ευρώ κέρδος ως κονδύλι μηνιαίου κόστος κατ' άτομο, χωρίς να προσδιορίζει την επιμέρους εγκατάσταση στην οποία αναφέρεται. Σε κάθε περίπτωση, ακόμη και αν αναφέρεται σε επίπεδο συνολικής οικονομικής προσφοράς, ο δεύτερος παρεμβαίνων υπολόγισε 358,44 ευρώ ως κέρδος επί τιμήματος άνευ ΦΠΑ 830.964 ευρώ ή ποσοστό 0,043%, πλην όμως ουδόλως ο φέρων το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του,

προσφεύγων, προβάλλει οιαδήποτε συγκεκριμένη αιτίαση κατά την οποία τέτοιο ποσοστό κέρδους είναι ιδιαίτερα ή αδικαιολόγητα χαμηλό και ενώ πάντως, δεν είναι τόσο χαμηλό, ώστε άνευ ετέρου να εξομοιούται με μηδενικό εν τοις πράγμασι, κατ' απόρριψη των σχετικών ισχυρισμών της προσφυγής. Άρα, το σύνολο των κατά του δεύτερου παρεμβαίνοντος και κατά της

6. Επειδή, όσον αφορά το κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, σκέλος της προσφυγής και σε συνέχεια της προηγούμενης σκ. 3 και όσων εκεί διαπιστώθηκαν, μόνη της η εφαρμογή συγκεκριμένης μεθόδου υπολογισμού, βάσει αντιστοιχούντων ανά σημείο-γραμμή του εντύπου ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ III της διακήρυξης, αριθμού ατόμων και κόστους ανά άτομο, δεν άγει σε απόρριψη της προσφοράς, αν δεν καταλήγει σε υποκοστολόγηση του νόμιμου εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, πολλώ δε μάλλον ενόψει και ρητής διευκρίνισης της αναθέτουσας, περί ενδεικτικού χαρακτήρα της μορφής υπολογισμού του υποδείγματος, που πάντως δεν συνεπάγεται απαίτηση για συγκεκριμένη ανά σημείο αυτού, τρόπο υπολογισμού. Ο προσφεύγων προβάλλει ως άνευ ετέρου βάση απόρριψης του πρώτου παρεμβαίνοντα, ένεκα υποκοστολόγησης εργατικού κόστους, ότι στο πρώτο πεδίο του εντύπου του για τις μικτές αποδοχές πλήρους απασχόλησης υπολόγισε 746,33 ευρώ και όχι 40 ώρες/εβδομάδαΧ4,33 εβδομάδες/μήναΧ4,36 ωρομίσθιο= 755,15 ευρώ. Ο ισχυρισμός αυτός προεχόντως στηρίζεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση, ότι η διακήρυξη και δη, επί καθημίας εγκατάστασης ξεχωριστά, απαιτεί παροχή ίσης εργασίας και τις εργάσιμες και τις αργίες, ενώ τούτο ουδόλως ισχύει, αφού η διακήρυξη διαχωρίζει εν τοις πράγμασι 2 κατηγορίες εγκαταστάσεων στις μεν πρώτες εκ των οποίων, παρέχεται εργασία αποκλειστικά τις καθημερινές Δευτέρα-Παρασκευή και τις αργίες που συμπίπτουν με καθημερινή δεν παρέχεται εργασία, στις δε δεύτερες, παρέχεται εργασία και τα Σαββατοκύριακα-αργίες, αλλά μειωμένη σε σχέση με τις καθημερινές. Επομένως, οι καταρχήν αναφερόμενες ως ζητούμενες εβδομαδιαίως ώρες εργασίας είναι περισσότερες από τις αληθώς ζητούμενες, αφού και στις 2 περιπτώσεις εγκαταστάσεων, ακριβώς λόγω των αργιών που συμπίπτουν με

καθημερινή, ο αληθής χρόνος παροχής υπηρεσιών του αναδόχου μειώνεται στη μεγάλη πλειοψηφία των εγκαταστάσεων δεύτερης κατηγορίας, αναλόγως σε σχέση με τις καταρχήν οριζόμενες και ζητούμενες ανά ημέρα και εβδομάδα ώρες. Δεύτερον, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντα είναι αόριστοι, καθώς ενώ αναφέρονται καταρχήν σε μια επικαλούμενη ως διέπουσα όλες τις εγκαταστάσεις υποκοστολόγηση, συγχρόνως γίνονται συγκεκριμένοι αποκλειστικά επί της Κεντρικής Υπηρεσίας, μιας εκ των δεκάδων εγκαταστάσεων της σύμβασης και τούτο, ενώ για κάθε εγκατάσταση η αναθέτουσα ορίζει όλως διαφορετικές υποχρεώσεις αναδόχου ως προς τον χρόνο παροχής υπηρεσιών, την κατανομή ωρών εργασίας μεταξύ καθημερινών, Σαββατοκύριακων και αργιών, ως και για το αν θα παρέχεται ή όχι υπηρεσία κατά τις καθημερινές που συμπίπτουν με αργίες και άρα, είναι αδύνατη η συναγωγή συμπεράσματος, ως προς το σύνολο των εγκαταστάσεων εκ μίας επιμέρους εγκατάστασης. Σε κάθε περίπτωση, ο πρώτος παρεμβαίνων για την πρώτη κατηγορία εγκαταστάσεων και συγκεκριμένα, την Κεντρική Υπηρεσία, την Κεντρική Αποθήκη, το Κ.Υ, Κ.Υ ..., τα Ιατρεία ..., το Κ.Υ Κ.Υ .., Κ.Υ, Κ.Υ .., Κ.Υ ... Κ.Υ .., Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .., τα Ιατρεία ... , το Κ.Υ .. Κ.Υ .. το ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., το ΠΠΙ .. το ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ, ΤΟΜΥ ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., την 1 η ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ 2η .. ΤΟΜΥ .., ΤΟΜΥ .., ΠΠΙ .. και ΠΠΙ ... δηλώνει και υπολογίζει το ποσό των 746,33 € κατ' άτομο, ενώ για τη δεύτερη κατηγορία εγκαταστάσεων και συγκεκριμένα, για το Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ, Κ.Υ .., Κ. Υ .. Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .. Κ.Υ .. Κ.Υ .. Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .. Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .., Κ.Υ .. και Κ.Υ .. δηλώνει και υπολογίζει το ποσό των 727,45 € κατ' άτομο. Περαιτέρω, από την ανάλυση ανά εγκατάσταση της οικονομικής προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντα, προκύπτει ότι η πρώτη κατηγορία εγκαταστάσεων, όπου υπολόγισε στο σημείο περί μικτών αποδοχών προσωπικού με πλήρη απασχόληση 746,33 ευρώ ως «μηνιαίο κόστος ανά άτομο» είναι αυτή, όπου η διακήρυξη προβλέπει εργασία μόνο σε καθημερινές, ενώ η δεύτερη κατηγορία, όπου αντιστοίχως υπολόγισε 727,45 ευρώ αφορά εγκαταστάσεις με εργασία που αφορά διακριτά Δευτέρα-

Παρασκευή και διακριτά Σαββατοκύριακα-αργίες. Στη δεύτερη κατηγορία μάλιστα, ο πρώτος παρεμβαίνων στο σημείο περί αμοιβής αποδοχών κάλυψης ρεπό, υπολόγισε επιπροσθέτως κόστος που αντιστοιχεί σε αριθμό ατόμων, οι οποίοι με τη σειρά τους αντιστοιχούν στις ώρες απασχόλησης σε Σαββατοκύριακα, ενώ στα πεδία περί αποδοχών με πλήρη απασχόληση αναφέρθηκε (όπως ακριβώς και στην πρώτη, αφορώσα αποκλειστικά εργασία σε Δευτέρα-Παρασκευή, κατηγορία) σε αριθμό εργαζομένων που αντιστοιχεί στις κατά τις ημέρες Δευτέρα-Παρασκευή, εβδομαδιαίες ώρες εργασίας, κατά τρόπο που ο 1 ισοδύναμος μισθωτός αντιστοιχεί σε 40 ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης. Πλην όμως, οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφυγής, αφενός ερείδονται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι υφίσταται η έννοια νόμιμων αποδοχών οριζόμενων σε επίπεδο μήνα για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο. Αντίθετα, τα 755,15 ευρώ δεν συνιστούν μηνιαίο μισθό, που δεν προβλέπεται στους αμειβόμενους με ημερομίσθιο, αλλά το γινόμενο του ωρομισθίου επί 4,33Χ5Χ8 ωρών, βλ. ανωτέρω, που όμως δεν αποκρίνονται στον αληθή χρόνο εργασίας, αφού αυτός θα είναι μικρότερος, καθώς στις πρώτης κατηγορίας εγκαταστάσεις, δεν οφείλεται παροχή υπηρεσιών και άρα, εργασία στις αργίες και στις δεύτερης κατηγορίες εγκαταστάσεις, οφείλεται στη μεγάλη πλειοψηφία των εγκαταστάσεων, μειωμένη εργασία. Αφετέρου, με σημείο υπολογισμού της ετήσιας διάρκειας της υπο ανάθεση σύμβασης, ως και την από 4-10-2021 υποβολή προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος, ως σημείου υπολογισμού, προκύπτουν 52 εβδομάδες πλέον μιας ημέρας Δευτέρας και άρα 52 Σαββατοκύριακα, ήτοι 104 ημέρες τρίωρης εργασίας, ήτοι 312 ώρες εργασίας, εκ των οποίων 106 προσαυξανόμενης αμοιβής κατά 75%. Περαιτέρω, κατ' άρ. 60 Ν. 4808/2021, που ίσχυε ήδη από 19-6-2021, προκύπτουν μετά την 4-10-2021 και έως 4-10-2022, οι εξής αργίες (9, εκ των οποίων 6 δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και 3 δημοσίου τομέα, εμπίπτουν σε Δευτέρα-Παρασκευή, 3 Σάββατο, εκ των οποίων 2 δημοσίου και ιδιωτικού τομέα και 1 δημοσίου τομέα και 2 εμπίπτουν Κυριακή), Πέμπτη 28/10/2021, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, Σάββατο 25/12/2021 αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 26/12/2021 Κυριακή, 1/1/2022 Σάββατο, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 6/1/2021

Πέμπτη, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 7/3/2022-Καθαρή Δευτέρα, αργία δημοσίου, 25/3/2022 Παρασκευή, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, Μεγάλη Παρασκευή 22/4/2022 αργία δημοσίου, 23/4/2022 αργία δημοσίου-Μεγάλο Σάββατο, Κυριακή Πάσχα 24/4/2022, Δευτέρα Πάσχα 25/4/2022 αργία δημοσίου-ιδιωτικού τομέα, 1/5/2022 μεταφερόμενη στην επόμενη εργάσιμη, Δευτέρα Αγίου Πνεύματος 13/6/2022 αργία δημοσίου, 15/8/2022 Δευτέρα, αργία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα. Άρα, οι 9 ημέρες αντιστοιχούν σε Δευτέρα-Παρασκευή και τούτο από τις 261 καταρχήν τέτοιες ημέρες της περιόδου του επίμαχου έτους Δεδομένου ότι εκ των 261 καταρχήν ημερών εργασίας του έτους, εν τέλει θα παρασχεθούν, όσον αφορά την κατηγορία εγκαταστάσεων παροχής υπηρεσιών Δευτέρα-Παρασκευή, υπηρεσίες τις 252 τελικά ημέρες, προκύπτει ότι οι αληθείς ώρες εργασίας που οφείλει ο ανάδοχος, ώρες εργασίας που καταρχήν αντιστοιχούν σε μέγεθος $(252/261=)$ 96,5517% επί των ωρών εργασίας που καταρχήν προκύπτουν εκ των κατά τη διακήρυξη, εβδομαδιαίων υποχρεώσεων. Επομένως στις εβδομαδιαίες ώρες εργασίας κατά την πρόβλεψη της διακήρυξης (δεδομένου ότι ο πρώτος παρεμβαίνων σε αμφοτέρως τις κατηγορίες εγκαταστάσεων, όσον αφορά τις μικτές αποδοχές πλήρους απασχόλησης έθεσε τα ως άνω μηνιαία μεγέθη κόστους επί αριθμού ατόμων, τα οποία αντιστοιχούν σε αναλογία των ωρών εργασίας Δευτέρας-Παρασκευής της κάθε εγκατάστασης δια του αριθμού ωρών πλήρους απασχόλησης, ήτοι του αριθμού 40), προκύπτει, ότι ο πρώτος παρεμβαίνων ενσωμάτωσε σε κάθε περίπτωση τον αριθμό ωρών ανά εβδομάδα που καταρχήν, προ απομείωσης αργιών, ορίζει η διακήρυξη, προσδιορίζοντας τις σε επίπεδο πλήρους απασχόλησης και πολλαπλασίασε αυτές επί ενός κόστους μηνιαίων αποδοχών, το οποίο ήταν και εκείνο όπου ενσωματώθηκε η ως άνω απομείωση. Ούτως, η ανωτέρω αναγωγή σε επίπεδο ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης δεν ενσωματώνει την απομείωση ωρών απασχόλησης, που επιφέρει η αφαίρεση των αργιών (και η δι' αυτών μείωση αληθών ωρών απασχόλησης σε σχέση με τις θεωρητικά αντιστοιχούσες βάσει των καταρχήν ανά εβδομάδα ωρών), οι οποίες αντιστοίχως ενσωματώθηκαν στους πίνακες τους, επί του μηνιαίου κόστους αμοιβής επί του οποίου πολλαπλασιάζεται ο

αριθμός ισοδύναμων εργαζομένων. Δεδομένου ότι η πλήρης απασχόληση 40 ωρών ανά εβδομάδα αμείβεται με $6 \times 29,04$ ευρώ = 174,24 ευρώ και άρα, σε επίπεδο έτους $(365/7) \times 174,24 = 9.085,371$ ευρώ, με την ως άνω απομείωση προκύπτει τελικά κόστος $96,5517\% \times 9.085,371 = 8.772,08$ ευρώ ή ανά μήνα $8.772,08/12 = 731$ ευρώ, ήτοι πολύ λιγότερα από τα 746,33 ευρώ, που ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε, κατ' απόρριψη των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, περί υποκοστολόγησης αποδοχών, ακριβώς λόγω της συμπλήρωσης της στήλης «μηνιαίο κόστος κατ' άτομο» στην γραμμή 1 «μικτές αποδοχές προσωπικού με πλήρη απασχόληση» των οικείων πινάκων εντύπου οικονομικής προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος. Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία εγκαταστάσεων, όπου προβλέπεται απασχόληση και κατά τις λοιπές ημέρες της εβδομάδας και τούτο, ενώ ο προσφεύγων δεν ισχυρίζεται απολύτως τίποτα συγκεκριμένο σχετικά με τα μεγέθη της δεύτερης κατηγορίας, το δε παράδειγμα της ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ αφορά την πρώτη ως άνω κατηγορία, σε κάθε περίπτωση, ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε διακριτά στη γραμμή περί απασχόλησης «μικτές αποδοχές προσωπικού κάλυψης ρεπό με πλήρη απασχόληση» και γραμμή για «επιπλέον κόστος Κυριακών και αργιών», στοιχεία που ουδόλως λαμβάνει υπόψη ο προσφεύγων στους ισχυρισμούς του, που ερείδονται αποκλειστικά στην καταγραφή μηνιαίου κόστους κατ' άτομο στην πρώτη γραμμή περί μικτών αποδοχών προσωπικού με πλήρη απασχόληση και τούτο, ενώ ο προσφεύγων φέρει ο ίδιος το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του, που όμως κατά τα ανωτέρω και ως προβάλλονται, ερείδονται επί αποσπασματικού και εσφαλμένου ερείσματος, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των στοιχείων των εντύπων οικονομικής προσφοράς των εγκαταστάσεων της δεύτερης κατά τα ως άνω κατηγορίας. Τούτο, ενώ στη δεύτερη γραμμή περί αποδοχών κάλυψης ρεπό, όπου δεν υπολογίζονται οι προσαυξήσεις Κυριακών και αργιών, που κατά τα ανωτέρω, υπολογίζονται διακριτά και άρα, στη δεύτερη γραμμή υπολογίζεται το προ προσαυξήσεων κόστος εργασίας Σαββατοκύριακου, αφενός υπολόγισε ως αριθμό ατόμων αυτόν που αντιστοιχεί στις ώρες απασχόλησης Σαββατοκύριακου δια 40 ωρών, άρα σε επίπεδο πλήρους

απασχόλησης, αφετέρου πολλαπλασίασε το μέγεθος αυτό με ποσό αναφερόμενο ως μηνιαίο κόστος κατ' άτομο σε ύψος 831,27 ευρώ, ήτοι πολύ μεγαλύτερο από το εκ του προσφεύγοντος επικαλούμενο ως αντιστοιχούν σε άνευ προσαύξησης αμοιβή πλήρους απασχόλησης ανά μήνα, στοιχείο που ομοίως ουδόλως λαμβάνει υπόψη ο προσφεύγων στους ερειδόμενους επί αποσπασματικής θεώρησης μεμονωμένων στοιχείων των πινάκων του πρώτου παρεμβαίνοντος, ισχυρισμούς του. Περαιτέρω, ομοίως ο προσφεύγων δεν έλαβε υπόψη του ότι ο πρώτος παρεμβαίνων στις εγκαταστάσεις με εργασία και τις αργίες, βάσιμα απομείωσε το μηνιαίο κόστος αποδοχών της πρώτης γραμμής των πινάκων του, η οποία αφορά εργασία Δευτέρα-Παρασκευή, ακριβώς προκειμένου να ενσωματώσει την απομείωση αληθούς εργασίας σε σχέση με την ανά εβδομάδα προβλεφθείσα στη διακήρυξη, βάσει ακριβώς της κατά τη διακήρυξη πρόβλεψης για μειωμένη εργασία κατά τις αργίες. Αυτό άλλωστε, σε συνδυασμό και με την υπερκοστολόγηση της αντιστοιχίας σε μηνιαίο επίπεδο των αποδοχών ημερομισθίου, ήτοι σε 831,28 ευρώ στη 2^η γραμμή περί εργασίας ρεπό, ουδόλως τεκμηριώνει το συμπέρασμα του προσφεύγοντα, ότι εν τέλει οι αποδοχές υποκοστολογήθηκαν. Ούτε ο προσφεύγων υπολόγισε την ανά εγκατάσταση αναλογία ωρών εργασίας καθημερινών και ωρών Σαββατοκύριακου, πολλώ δε μάλλον την απομείωση δια των αργιών σε καθημερινές, ώστε να καταλήξει σε εξατομικευμένη ανά εγκατάσταση αιτίαση υποκοστολόγησης του μηνιαίου ή συνολικού σε αυτή κόστους. Ούτε έλαβε υπόψη ότι η νομιμότητα εργοδοτικού κόστους του πρώτου παρεμβαίνοντα, έπρεπε να υπολογιστεί, βλ. ανωτέρω, σε επίπεδο συνολικού ανά εγκατάσταση πίνακα με συνάθροιση των κονδυλίων των περισσότερων σχετικών γραμμών περί αποδοχών πλήρους απασχόλησης, αποδοχών κάλυψης ρεπό και αποδοχών Κυριακών και τούτο ενώ επιπλέον, όλως αορίστως προβάλλει ομογενώς τους ισχυρισμούς του για όλη τη δεύτερη ως άνω κατηγορία εγκαταστάσεων, παρότι η διαφορετική ανά εγκατάσταση διαστρωμάτωση ωρών εργασίας τις καθημερινές και τα Σαββατοκύριακα-αργίες, διαφοροποιεί το αληθές κόστος, παρά καταλήγοντας σε αναπόδεικτα και επί αποσπασματικών θεωρήσεων μεμονωμένων κελιών των πινάκων των

εγκαταστάσεων, προβάλλει αορίστως κατ' εσφαλμένα ομοιογενή τρόπο, επιχείρημα περί υποκοστολόγησης εργατικού κόστους, αποκλειστικά λόγω της μη χρήσης στο κελί περί μηνιαίου κατ' άτομο κόστους στην 1^η γραμμή περί αποδοχών πλήρους απασχόλησης, σε όλα τα κελιά τόσο της πρώτης, όσο και της δεύτερης κατηγορίας, των 755,04 ευρώ. Περαιτέρω, ουδόλως ο πρώτος παρεμβαίνων όφειλε να υπολογίσει τις αργίες αναγκαία επί τη βάση των αργιών με εκκίνηση από 5-10-2021, αφού δεν προέβλεπε σχετικά η διακήρυξη συγκεκριμένο σημείο εκκίνησης για τον υπολογισμό οικονομικής προσφοράς και ενώ, αν υπολόγιζε ενδεικτικά, με βάση το πλήρες έτος 2022, προκύπτουν 10 αργίες δημοσίου σε καθημερινές και 260 καθημερινές άρα, η απομείωση ανέρχεται σε $250/260 = 96,1538\%$ και ούτως προκύπτει τελικά κόστος $96,1538\% \times (260 \times 29,04 \times 1,2 = 9.060,48) = 8.712$ ευρώ ανά έτος ή ανά μήνα $8.712/12 = 726$ ευρώ, ήτοι κόστος μικρότερο των 727,45 ευρώ που υπολογίζει στις δεύτερης κατηγορίας εγκαταστάσεις, ο πρώτος παρεμβαίνων. Τούτο ενώ ελλείπει ορισμένων ισχυρισμών με υπόδειξη του νόμιμου κόστους ανά εγκατάσταση βάσει ολοκληρωμένης θεώρησης του συνόλου των στοιχείων των ανά εγκατάσταση πινάκων οικονομικής προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος, η ΑΕΠΠ προφανώς ούτε αρμοδιότητα ούτε δυνατότητα έχει να προβεί σε αυτεπάγγελτο εξυπαρχής έλεγχο τήρησης του νόμιμου κόστους επί τη βάση των στοιχείων κάθε διακριτού πίνακα του πρώτου παρεμβαίνοντος, σε καθεμία εκ των δεκάδων εγκαταστάσεων που αφορά η οικονομική προσφορά του τελευταίου. Άλλωστε, εντός της ως άνω 2^{ης} κατηγορίας εγκαταστάσεων, όπου προβλέπεται εργασία και τις αργίες, υφίσταται επιμέρους κατηγορία, όπου η εργασία αργιών-Σαββατοκύριακων και καθημερινών είναι ίδια και όχι μειωμένη ως προς τις αργίες έναντι των καθημερινών και συγκεκριμένα στα ΚΥ ..., ΚΥ και ΚΥ ..., ζητούνται 2 ώρες καθημερινά, ανεξαρτήτως είδους ημέρας και άρα $365 \times 2 = 730$ ώρες εργασίας, εκ των οποίων άλλωστε, οι 52 Κυριακές και οι 8 αργίες ιδιωτικού τομέα, προσαυξημένης αμοιβής κατά 75% και άρα, προκύπτει κόστος $(29,04 \times 6/40 = 4,356$ ευρώ ως ωρομίσθιο) $\times 730$ ώρες + $4,356$ ευρώ/ώρα $\times 0,75\%$ ως συντελεστής προσαύξησης $\times 120$ ώρες προσαυξανόμενης αμοιβής = 3.571,92 ευρώ, ενώ ο πρώτος παρεμβαίνων σε

όλα τα ανωτέρω ΚΥ υπολόγισε άθροισμα μικτών αποδοχών πλήρους απασχόλησης, μικτών αποδοχών ρεπό και Κυριακών αφαιρουμένων των εισφορών 23,027% που υπολόγισε για ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς να προβάλλει οτιδήποτε περί τούτου ο προσφεύγων, 3.574,11 ευρώ και άρα, καίτοι ουδέν συγκεκριμένο προβάλλει ο προσφεύγων, ουδεμία υποκοστολόγηση προκύπτει ούτε στις εγκαταστάσεις με ομοιογενή και όχι μειωμένη, απαίτηση εργασίας ανεξαρτήτως καθημερινής, Σαββάτου ή αργίας. Συνεπώς, οι σχετικοί ισχυρισμοί της προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος είναι σε κάθε περίπτωση και επί κάθε εγκατάστασης, απορριπτέοι. Περαιτέρω, απορριπτέος τυγχάνει ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι δεν υπολόγισε ο πρώτος παρεμβαίνων κόστος αντικατάστατη, αφού και διακριτά υπολόγισε κόστος αντικατάστασης αδείας στα έντυπα οικονομικής προσφοράς του και όσον αφορά τη γραμμή περί αποδοχών ρεπό, που δεν συνιστούν κόστος κάλυψης αντικατάστασης αδείας, υπολόγισε την εργασία κατά τα Σαββατοκύριακα, ήτοι τις πέραν των καθημερινών ημέρες, για όποια εγκατάσταση υπήρχε απαίτηση τέτοιας εργασίας, ήτοι επί των εγκαταστάσεων της 2^{ης} ανωτέρω κατηγορίας, χωρίς άλλωστε ο προσφεύγων να προβάλλει συγκεκριμένη υποκοστολόγηση ανά επιμέρους εγκατάσταση του αληθούς κόστους αντικατάστασης ή του κόστους εργασίας Σαββατοκύριακων. Επομένως, το σύνολο των κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος ισχυρισμών της προσφυγής είναι απορριπτέοι.

7. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του οικονομικού φορέα, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να γίνει δεκτό το σύνολο των Παρεμβάσεων. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτή την προσφορά του

8. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται τις Παρεμβάσεις.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. πρωτ. 96120/11.11.2021 απόφαση της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτή την προσφορά του οικονομικού φορέα

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και εκδόθηκε στις 28-12-2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΕΤΡΟΥ